

וַיֹּאמֶר יְהוָה לְמֹשֶׁה לֵאמֹר וְעַשֵּׂת בַּיּוֹר נְחַשָּׁת וּכְנוּ נְחַשָּׁת לְרֹחֶצֶת וְגַתְתָּ אֶת־
בֵּין אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ וְגַתְתָּ שְׁמַה מִים וְרֹחֶצֶת אַהֲרֹן וּבְנֵיו מִמְּנָה אֲתָּה
יַדְיֵיכֶם וְאֶת רְגָלֵיכֶם בְּבָאָם אֲלֹא אֹהֶל מוֹעֵד יַרְחֵצֶת מִים וְלֹא יִמְתֹה אֲזֶן בְּגַשְׁתָּם אֲלֹא
הַמִּזְבֵּחַ לְשִׁירָת לְהַקְטִיר אֲשֶׁר לֵי וְרֹחֶצֶת יַדְיֵיכֶם וְרְגָלֵיכֶם וְלֹא יִמְתֹה וְתִיתְהָ לְהָם
חֶק עֹלֶם לוֹ וְלֹזְרָעָוּ לְדוֹרְתָם.

יהי רצון מלפניך, כי אלהינו ואלהי אבותינו, שתרחם עלינו ותמך לנו על כל
חטאינו, ותכפר לנו על כל עונתינו, ותסלח לנו על כל פשעינו, ושיבנה בית
המקדש במתורה בימינו, ונקריב לפניו קרבן מתמיד שיכפר בעדנו, כמו שכתבת
עלינו בתורתך על ידי משה עבדך, מפי כבוזך, כאמור:

וַיֹּאמֶר יְהוָה לְמֹשֶׁה לֵאמֹר צו אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶמְرָת אֱלֹהִים אֲתָּה קָרְבָּנִי לְחַמִּי
לְאַשְׁר רִיחַ נִיחַח, תִּשְׁמַרְיוּ לְהַקְרִיב לֵי בָּמוֹעֵד וְאֶמְרָת לְהָם זֶה הַאֲשֶׁר
תִּקְרִיבוּ לֵי, בְּבִשְׁים בְּנֵי שְׁנָה תִּמְימָם, שְׁנָים לְיּוֹם, עַלְהָת תִּמְיד. אֶת הַכְּבָשׂ אֶחָד
תְּعַשֵּׂה בְּבָקָר, וְאֶת הַכְּבָשׂ הַשְׁנִי תְּعַשֵּׂה בֵּין הַעֲרָבִים. וְעַשְׂרִית הַאִיפָה סְלָה
לְמִנְחָה, בְּלֹילָה בְּשָׁמֶן בְּתִית רְבִיעַת הַהִין. עַלְתִּמְיד, הַעֲשִׂיה בְּהַר סִינִי, לְרִיחַ
נִיחַח אֲשֶׁר לֵי. וְגַסְבוּ רְבִיעַת הַהִין לְכַבֵּשׂ הָאֶחָד, בְּקָדֵש חֶפֶץ גַּסְך שְׁבָר לֵי.
וְאֶת הַכְּבָשׂ הַשְׁנִי תְּعַשֵּׂה בֵּין הַעֲרָבִים, בְּמִנְחָת הַבָּקָר וּבְגַסְכוּ תְּعַשֵּׂה, אֲשֶׁר
רִיחַ נִיחַח לֵי.

וְשַׁחַט אֶת־זֶה עַל יְדֵךְ הַמִּזְבֵּחַ צְפָנָה לִפְנֵי יְהוָה וְזַרְקוּ בְּנֵי אַהֲרֹן הַכְּהָנִים אֶת דָמוֹ עַל
הַמִּזְבֵּחַ סְבִיב.

יהי רצון מלפניך, כי אלהינו ואלהי אבותינו, שתהא אמירה זו משובה ומקבלת
וּמְרֹאָה לפניו, כאלו הקרבנו קרבן מתמיד במוועדו ובמקוםו וכלהלכתו.

אָתָה הוּא אלהינו, שהקטירנו אבותינו לפניו את קטורת הספמים בזמנו שביית
המקדש היה קיים, פָּאֵשֶׁר צוית אֶת־זֶה עַל יְדֵי מֹשֶׁה נִבְיאָה, בְּפִתְוּב בְּתוֹרַתך:

ויאמר יי אל משה, קח לך סמים, גטפ ושהלה וחלבנה, סמים ולבנה זבה, בד בבד יהיה. ועשית אתה קטרת, רקת, מעשה רוקת, ממלחת, טהור, קדש. ושהקמת ממנה הדק, וגתה ממנה לפני העדת באח מועד אשר אינעך לך שמה, קדש קדשים תהיה לכם. ונאמר: והקтир עליו אהרן קטרת סמים, בפרק בפרק בהיטיבו את הנרת יקטרנה. ובהעלת אהרן את הנרת בין הערבים יקטרנה, קטרת תמיד לפני ידרתיכם.

הנו רבענו, פטום הקטרת כיצד. שלוש מאות וששים ושמונה מניגים היי בה. שלוש מאות וששים וחמשה במניין ימות החפה, מנה לכל יום, פרס בשחרית ופרס בין הערבים. ושלשה מניגים יתרים, שמהם מבנים כהן גדול מלא חפנוי ביום הכפרים. ומהזירן למקצת בערב יום הכפרים, ישוחן יפה כדי שתהא דקה מן הדקה, ואחד עשר סמניגים היי בה, ואלו הן: (א) הארי, (ב) והצפן, (ג) החלבנה, (ד) והלבונה, משקל שבעים שבעים מנה. (ה) מורה, (ו) וקציעה, (ז) שכלה נרד, (ח) וכרכם, משקל ששה עשר ששה עשר מנה. (ט) התקשת שנים עשר, (י) וקלופה שלשה, (יא) וקגוז תשעה. ברית בראשינה תשעה קבין, יין כפריסין סאין תלתא וקבין תלתא, ואם אין לו יין כפריסין, מביא חמץ חורי עתיק, מלחה סודמית רביע, מעלה עשן כל שהוא. רבי נתן הبابלי אומר, אף בפתח תירדן כל שהוא. ואם נתן בה דבש, פסהה. ואם חפר אחת מכל סמניגת, חיב מיתה.

רבנן שמעון בן גמליאל אומר, הארי אין אלא שרף הנוטף מעצי הקטף. ברית בראשינה למה היא בא, כדי ליפות בה את הצפן, כדי שתהא נאת. יין כפריסין למה הוא בא, כדי לשירות בו את הצפן, כדי שתהא עזת. וזה לא מי רגליים יפין לה, אלא שאין מבנים מי רגליים במקדש מפני הקבוד.

תניא, רבי נתן אומר, כשהוא שוחק, אומר: הדק הייטב, הייטב הדק, מפני שהקהל יפה לבשימים. פטמה לחצאי, בשרה, לשלייש ולביע, לא שמענו. אמר רבי יהודה, זה הכלל, אם במדתך, בשרה לחצאי, ואם חפר אחת מכל סמניגת, חיב מיתה.

תְּנִיאָ, בֶּר קְפָּרָא אֹמֶר, אַחֲת לְשָׁבָעִים שָׁנָה הִיְתָה בָּאָה שֶׁל שִׁירִים
לְחַצְאֵין. וְעוֹד תְּנִיא בֶּר קְפָּרָא, אֲלֹו הִיה נוֹתֵן בָּה קֹרְטוֹב שֶׁל דְּבָשׁ, אֵין אָדָם יִכְלֶن
לְעַמְדָן מִפְנֵי רִיחָה. וְלֹמַה אֵין מַעֲרְבִּין בָּה דְּבָשׁ, מִפְנֵי שְׁהַתּוֹרָה אָמְרָה: בַּי כָּל
שָׁאָר וְכָל דְּבָשׁ לֹא תִקְטִירוּ מִפְנֵו אֲשֶׁר לִי.

ג' פָּנָמִים: יִי צְבָאֹות עַמְּנָנוּ, מִשְׁגָּב לְנוּ אֱלֹהִי יַעֲקֹב, סָלָה.

ג' פָּנָמִים: יִי צְבָאֹת, אֲשֶׁרְיָ אָדָם בְּטָח בָּה.

ג' פָּנָמִים: יִי הַוּשִׁיעָה, הַמֶּלֶךְ יַעֲגָנוּ בַּיּוֹם קְרָאָנוּ.

אַתָּה סְתָר לִי, מִצְרָא תְּצִרְנִי, רַגְיִ פְּלִיט תְּסֻכְּבָנִי, סָלָה. וְעַרְבָּה לִי מִנְחָת יְהוָה
וּירוּשָׁלַיִם, בִּימֵי עַזְלָם וּבְשָׁנִים קָדְמָנִית.

אֲגָא, בְּכָה גְּדָלָת יְמִינָה, תְּתִיר צְרוֹתָה.
קִבְּלָ רִנְתָּ עַמְּה, שְׁגַּבָּנוּ טְהָרָנוּ, נוֹרָא.
גָּא גָּבָור, הַזְּרַשִּׁי יְהוָה, בְּבָבָת שְׁמָרָם.
בְּרִכָּם, טְהָרָם, רְחָמָם, אַדְקָתָךְ תִּמְיד גְּמַלָּם.
חָסִין קְדוֹשָׁ, בְּרוֹב טּוֹבָה, נְהָל עֲדָתָה.
יְהִיד גָּאָה, לְעַמְּךָ פְּנָה, זָכָרִי קְדָשָׁתָךְ.
שְׁוֹעַתָּנוּ קִבְּלָ, וְשִׁמְעָ צְעַקְתָּנוּ, יָדָע תְּעַלְמֹות.
בְּרוֹה שֵׁם בְּבָוד מְלָכָתוּ לְעוֹלָם וְעַד.

אֲשֶׁרִי יוֹשֵׁבִי בַּיְתָה, עַזְדָּה יְהִלּוֹד סְלָה.
אֲשֶׁרִי הָעָם שָׁפְכָה לֹא, אֲשֶׁרִי הָעָם שְׂנִי אֱלֹהִים.
תְּהִלָּה לְדוֹד,
אֲרוֹמָמָךְ אֱלֹהִי הַמֶּלֶךְ, וְאֶבְרָכָה שְׁמָךְ לְעוֹלָם וְעַד.
בְּכָל יוֹם אֶבְרָכָה, וְאֶהָלָה שְׁמָךְ לְעוֹלָם וְעַד.
גָדוֹל יְיָ וְמַהְלָל מַאֲד, וְלִגְדְּלָתוֹ אֵין חִקָּר.
הֹרֶד לְדוֹר יִשְׁבָּח מַעֲשֵׂיךְ, וְגִבְורָתְךָ יִגְיָדָג.
תְּדָר כְּבָוד הַזָּהָב, וְדָבָרִי נְפָלָאתְךָ אֲשִׁיחָה.
וְעֹזָז גָּרוֹאָתְךָ יִאמְרוּ, וְגִדְלָתָךָ אָסְפָרָגָה.
זָכָר רַב טוֹבָךְ יִבְיעָג, וְצִדְקָתָךְ יִרְגָּנָג.
חָנוֹן וַרְחָום יְיָ, אַרְךְ אֲפִים וְגָדֵל חָסָד.
טוֹב יְיָ לְפָלָל, וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂין.
יָזְדָק יְיָ כָּל מַעֲשֵׂיךְ, וְחַסִּידָךְ יִבְרָכוּכָה.
כְּבָוד מְלָכָותָךְ יִאמְרוּ, וְגִבְורָתָךְ יִדְבָּרוּ.
לְהֹזְדִּיעַ לְבָנֵי הָאָדָם גִּבְורָתָיו, וּכְבָוד הַדָּר מְלָכָותָו.
מְלָכָותָךְ מְלָכָות כָּל עַזְלָמִים, וּמְמִשְׁלָתָךְ בְּכָל דָר וְדָר.
סְוִמָּךְ יְיָ לְכָל הַגְּפֻלִים, וּזְוקָפָה לְכָל הַבְּפּוּפִים.
עִינֵי כָל אַלְיכָה יִשְׁבָּרָג, וְאַתָּה נוֹתֵן לְהָם אֶת אַכְלָם בְּעַתָּה.
פּוֹתַח אֶת יְדָה, וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חֵי רְצָוָן.
צָדִיק יְיָ בְּכָל דָרְכֵינוּ, וְחַסִּיד בְּכָל מַעֲשָׂין.
קָרוֹב יְיָ לְכָל קָרָאָיו, לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאֶמֶת.
רְצָוָן יִרְאָיו יִעֲשָׂה, וְאֶת שְׁוֹעַתְמָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעָם.
שׁוֹמֵר יְיָ אֶת כָל אַהֲבֵינוּ, וְאֶת כָל הַרְשָׁעָים יִשְׁמַיד.
תְּהִלָּת יְיָ יִדְבֶּר פִי, וְיִבְרָךְ כָל בְּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וְעַד.

וְאָנֹחַנוּ נִבְרָךְ יְהָ, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, הַלְלוּיָה.

ש"ז

וַתַּגְדִּיל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמַה רַבָּא.

בֶּעֱלָמָא דִי בָּרָא כְּרוּוֹתָה, וַיִּמְלִיךְ מַלְכָוֹתָה, וַיַּצְמַח פָּרָקָנָה וַיִּקְרַב מִשְׁיחָה
בְּחִיָּכֹן וּבְיוֹמִיכֹן וּבְחִיָּדָכְל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעֲגָלָא וּבָזְמָן קָרִיב וְאָמָרוּ אָמָן:
יְהָא שְׁמַה רַבָּא מִבְרָךְ לְעוֹלָם וּלְעוֹלָמִי עַלְמִיא. יִתְבָּרֵךְ וַיִּשְׁתַּבְּחָה וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרֹומַם
וַיִּתְגַּשֵּׂא וַיִּתְהַדֵּר וַיִּתְעַלֵּה וַיִּתְהַלֵּל שְׁמַה דָּקְדָּשָׁא בְּרִיךְ הַזָּא,
לְעַלְאָא מִן כָּל (בַּעֲשִׂיָּה לְעַלְאָא מִלְּאָא מִכָּל) בְּרִכָּתָא וַשִּׁירָתָא תְּשִׁבְחָתָא וְגַחְמָתָא,
דָּאָמִירָן בְּעַלְמָא, וְאָמָרוּ אָמָן.

כִּי שְׁמֵי אַקְרָא, הָבוּ גָּדוֹל לְאֱלֹהִינָּנוּ.
אָדָני שְׁפָתִי תְּפִתָּח, וַיְפִי גָּיְד תְּהַלֵּתָךְ.

בָּרוּךְ אַתָּה יְהָ אֱלֹהִינוּ אֶבְוֹתֵינוּ, אֱלֹהִי אָבָרָהָם, אֱלֹהִי יִצְחָק, וְאֱלֹהִי יַעֲקֹב,
הָאֵל הַגָּדוֹל הַגָּבּוֹר וְהַגָּרוֹא, אֵל עַלְיוֹן, גּוֹמֵל חֲסָדִים טּוֹבִים, וְקִנְהָה הַכָּל, וּזְכָר
חֲסִידֵי אֲבוֹת, וִמְבֵיא גּוֹיָא לְבָנֵי בְּנֵיָהָם, לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.

בַּעֲשִׂיָּה:

זָכְרָנוּ לְמִימִים, מֶלֶךְ חָפֵץ בְּמִימִים, וְכַתְבָּנוּ בְּסֶפֶר הַמִּימִים, לְמַעַן אֱלֹהִים מִיִּם.

מֶלֶךְ עֹזֵר וּמַזְשִׁיעַ וּמַגָּן. בָּרוּךְ אַתָּה יְהָ, מַגָּן אָבָרָהָם.

אַתָּה גָּבּוֹר לְעוֹלָם אָדָני, מַחְיָה מַתִּים אַתָּה, רַב לְהַזְשִׁיעַ.

בְּקִיעַ: מַוְרִיד הַטָּל.

בְּחוֹרֶף: מַשִּׁיב הַרְוִים וַמַּוְרִיד הַגָּשָׁסִים.

מִכְלָלָל חַיִם בְּחַסְד, מַחְיָה מַתִּים בְּרַחְמִים רַבִּים, סּוֹמֵךְ נֹפְלִים, וַרְזִיפָּא חֹלִים,

וּמַתִּיר אָסּוּרִים, וּמִקְיָם אֲמֹנוֹתָן לֵישָׁנִי עֶפֶר, מֵי כָּמוֹךְ בַּעַל גִּבְרוֹת וְמֵי דָּמָה לְךָ.
מֶלֶךְ מִמִּית וּמִתְּחִיה וּמִצְמִיחָה יִשְׁוֹעָת.

בנעשי"ח:

מֵי כָּמוֹךְ אָב הַרְחָמָנוֹ, זָכָר יִצְחָרְיוֹ לִמְיָם בְּרָחְמִים.

וְגַם אַתָּה לְהַחִזּוֹת מִתְּהִימָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מִתְּחִיה הַמִּתְּהִימָּה.

נְקָדְשָׁךְ וּנְעָרִיךְ, כְּנָעַם שִׁיחַ סֻוד שְׁרָפִי קָדְשָׁךְ, הַמְּפִשְׁלָשִׁים לְךָ קָדְשָׁה, כְּפָתּוֹב עַל יָד
נְבִיאָךְ, וּקְרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר:
קָדוֹשׁ, קָדוֹשׁ, קָדוֹשׁ, יְיָ אֱבֹאות, מֶלֶא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ.
לְעַמְּתָם מִשְׁבְּחִים וְאוֹמְרִים:
בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ.
וּבְדִבָּרִי קָדְשָׁךְ פָּתוֹב לְאָמַר:
יְמֶלֶךְ יְיָ לְעוֹלָם, אַלְקִיךְ צִיּוֹן, לְדָר נָדָר, מְלִילִיה.

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשָׁמֶךְ קָדוֹשׁ, וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהִלְלִיךְ פָּלָת. בַּי אֶל מֶלֶךְ גָּדוֹל וּקָדוֹשׁ
אַתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הָאֱלֹהֵי הַקָּדוֹשׁ (בנעשי"ח: הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ).

אַתָּה חֹגֵן לְאָדָם דָּעַת, וּמְלַפֵּד לְאָנוֹשׁ בִּינָת. חָנָנוּ מִאַתְךָ חִכּוֹמָה בִּינָה וְדָעַת.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, חֹגֵן תְּדִעַת.

הַשִּׁיבָּנוּ אָבִינוּ לְתֹורַתְךָ, וּקְרָבָנוּ מֶלֶכְנוּ לְעַבּוֹדָתְךָ, וְהַחֲזִירָנוּ בְּתִשְׁיבָּה שְׁלִמָּה
לְפָנֶיךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַרְוֹצָח בְּתִשְׁיבָּה.

סְלִיחָה לִנְגָּה אָבִינוּ, בַּי חֲטֹאתָנוּ, מְחַל לִנְגָּה מֶלֶכְנוּ, בַּי פְּשָׁעָנוּ, בַּי אֶל טֹב וּסְלִיחָה אַתָּה.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, חֹגֵן הַמְּרֹבֶּה לְסִלְתָּה.

רָאָה נָא בְּעָגִינָה וַיַּרְבֵּה רִיבָּה, וְגַם אָנוּ גַּאֲלָה שְׁלִמָּה מִתְּרָה לְמַעַן שְׁמָה, בַּי אֶל

גּוֹאֵלْ חִזְקָה אַתָּה בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל.

בחנונית צבור מוסף הש"ץ

עֲנָנוּ, יְיָ, עֲנָנוּ, בַּיּוֹם צוֹם תְּעִנִיתֵנוּ, כִּי בָּצָרָה גְדוֹלָה אֲנָחָנוּ. אֶל תְּפֻנוּ אֶל רְשָׁעָנוּ, וְאֶל
מְסֻתֶּר פְּנֵיכָה מִמְּנוּ, וְאֶל תְּתַעַלֵּם מִתְחַנֵּנוּ. הִיא נָא קָרוֹב לְשֹׁועַתֵּנוּ, יְהִי נָא מִסְדָּח
לְנַחֲמָנוּ, טָרָם נִקְרָא אֲלֵיכָה עֲנָנוּ, פְּדָבָר שְׁנָאָמָר: וְהִיא טָרָם יִקְרָאוּ וְאַנְהָ אֲעָנָה, עַז
הַס מִזְבְּרִים וְאַנְהָ אַשְׁמָעָ. כִּי אַתָּה יְיָ, הַעֲוֹנָה בְּעֵת צָרָה, פּוֹזָה וּמְצִיל בְּכָל עֵת צָרָה
וּצְיוּקָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַעֲוֹנָה לְעַמוֹ יִשְׂרָאֵל בְּעֵת צָרָה.

רְפָאָנוּ, יְיָ, וּנְרִפְאָ, הַוְשִׁיעָנוּ וְגַנְשָׁעָה, כִּי תְהַלֵּתֵנוּ אַתָּה, וְתַעַלְהָ רְפּוֹאָה שְׁלָמָה
לְכָל מִכּוֹתֵינוּ. (וְתַعַלְהָ אֲרוֹכָה וּמִרְפָּאָ לְכָל תְּפִלוֹאָנוּ וְלְכָל מִכְאֹבָבָנוּ וְלְכָל
מִכּוֹתֵינוּ). כִּי אֶל מֶלֶךְ רֹפֵא נָאָמָן וּרְחָמָן אַתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, רֹפֵא חֹלֵי עַמוֹ
יִשְׂרָאֵל.

ברוך עליינו, יי' אליהינו, את השגה הזאת ואת כל מיני תבואהתה לטובה,
בקב"ח ותנו ברכה / בחרף ותנו טל ומטר לברכה
על פניהם האדמה, ושבענו מטובה, וברוך שנתנו בשנים הטובות לברכה, כי אל
טוב ומיטיב אתה, ומברך שנים. ברוך אתה יי', מברך שנים.

תקע בשופר גדול לחרותנה, וישא נס לקבץ גליותינו, וקבצנו יחד מהרה מאربع
כינפות הארץ לארצנו. ברוך אתה יי', מקבץ נדי עמו ישראל.

השכבה שופטינו בבראשותה ווועצינו בברוחלה, והסר ממנו יגון ואנחה, ומלוך
עלינו מהרה אתה, יי', לביך בחסד וברחמים, וצדקה בצדקה ובמשפט. ברוך
אתה יי', מלך אוֹהֵב צדקה ומשפט (בעשיית המלך המשפט).

ולמלשינים אל תה תקוה, וכל המינים ברגע יאבדו, וכל אויבי עמד מהרה
יברתו, והזדים מהרה תעקר ותשבר ותמגר ותבלם ותשפלום ותגעום
במהרה בימינו. ברוך אתה יי', שומר איבים ומגן יעוזים.

על הצדיקים ועל החסידים ועל זקני שאירית עמך בית ישראל, ועל פליטתה בית סופריהם, ועל גרי הצדק ועלינו יתנו רחמים, יי אלהינו, ותן שכר טוב לכל הבוטחים בשמה באמת, ושים חלכנו עמהם, ולוותם לא נבוש כי בך בטחנה, ועל חסדך הגדול באמת נשענו. ברוך אתה יי, משען ומברך הצדיקים.

וילירושלים עירך ברחמים תשוב, ותשפוץ בתוכה באשר דברת, ובונה אותה בקרוב ביוםינו בנין עולם, וכשה דוד עבדך מחרה לתוכה תכין. (בחשנה באב אומרים 'נחם') ברוך אתה יי, בונה ירושלים.

בחשנה באב: נחם, יי אלהינו, את אבלי ציון, ואת אבלי ירושלים, ואת העיר האבלת מהרבה והבזיה והשוממה. האבלה מבלי בנייה, ומהרבה ממעונתיה, והבזיה מכבודה, ומהשוממה מאיין יויש. והוא יושבת וראשה חיפוי, כאשה עקרה שלא לבדה ויבלווק לגונות, וירשוה עוזדי זרים, ויטלו את עמק ישראל לחרב, וימרגו בזדוןCSI עליון. על פנו ציון במר תבכה, וירושלים תננו קולה. לבני על מליליהם, מעי מעי על מליליהם. כי אתה יי באש הצפה, ובאש אתה עתיד לבנותה, כאמור ואני אהיה לה, נאם יי, חומת אש סביב, ולכבוד אהיה בתוכה. ברוך אתה יי, מנהם ציון ובונה ירושלים).

את צמח דוד עבדך מחרה תצמיח, וקרנו תרום בישועתה, כי לשועתך קינו
כל הימים (ומצפים לישועה). ברוך אתה יי, מצמיח קרן ישועה.

אב הרחמן, שמע קולנו, יי אלהינו, חום ורחים עלינו, קיבל ברחמים וברצון את תפלהנו, כי אל שומע תפלות ותchnerים אתה, ומלאפנית, מלפנתך, ריקם אל תשיבנו, חננו ונענו ישמע תפלהנו

(בחנונית צבור אמורים כאן ענו):

עננו, יי, עננו, ביום צום תעניתנו, כי בצרה גדולה אנחנו. אל תפנו אל רשותנו, ואל

תְּסַתֵּר פָּנִים מִמֶּנוּ, וְאֶל תְּתֻעֵל מִתְחַנֵּנוּ. הִיא נָא קָרוֹב לְשֹׁעַטְנוּ, יְהִי נָא מִסְדָּךְ לְנִמְמָנוּ, טָרַם נִקְרָא אֲלֵיכָן, כִּדְבָּר שֶׁפֶאָמָר: וְהִיא טָרַם יִקְרָאוּ וְאַנִּי אַעֲנָה, עוֹד הַם מִדְבָּרִים וְאַנִּי אַשְׁמָע.

כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּת בֶּלְפָה עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּת.

רָצָה, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וְלִתְפְּלָתָם שְׁעָה, וְהַשְּׁבָּאת הַעֲבוֹדָה לְדִבְרֵיךְ בִּיתְהָ, וְאַשְׁיִי יִשְׂרָאֵל, וְתִפְלַתָּם מִתְרָה בְּאַתָּבהָ תִּקְבֵּל בְּרַצּוֹן, וְתִהְיֵי לְרַצּוֹן תִּמְדִיד עֲבוֹדָת יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ.

בָּרָאשׁ חֶדֶשׁ וּבְחֹל הַמּוֹעֵד:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יָעַלה וִיבָא, וַיְגִיעַ, וַיְרַאָה, וַיְרַאָה, וַיִּשְׁמַעַ, וַיִּפְקַד, וַיִּזְכַּר זְכָרוֹנוּ וַיִּקְדוּנוּ, וַיִּזְכַּרְנוּ אֲבוֹתֵינוּ, וַיִּזְכַּרְנוּ מִשְׁיחֵינוּ בָּנוּ דָוד עַבְדָךְ, וַיִּזְכַּרְנוּ יְרוּשָׁלָם עִיר קָדְשָׁךְ, וַיִּזְכַּרְנוּ כֹּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לִפְנֵיהֶן, לְפִלְיטָה, לְטוּבָה, לְחֻנָּה וּלְרַחֲמִים, לִמְיִם (טוּבִים) וְלִשְׁלוּסִים, בַּיּוֹם לְרָאשׁ חֶדֶשׁ: רָאשׁ חֶדֶשׁ הַזֶּה. | לְפָסַח: מִגְּמַפְּצָות הַזֶּה. | לְסִפּוֹת: מִגְּמַסְפּוֹת הַזֶּה. זְכָרָנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בָּוּ לְטוּבָה, וַיִּקְדַּנְוּ בָוּ לְבָרֶכה, וְהַזְּשִׁיעָנוּ בָוּ לִמְיִם טּוּבִים. וּבְדִבְרֵי יְשֻׁעָה וּרְبָמִים, חֹסֶן וְחַנְנוּן, וּרְחָם עַלְיוֹן וְהַזְּשִׁיעָנוּ, כִּי אֲלֵיכָן עַיְינֵינוּ, כִּי אֶל מֶלֶךְ מְפֻנוֹ וּרְחוּם אַתָּה).

וְתִהְזִיןָה עַיְינֵינוּ בְּשׁוּבָךְ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמְּחִזֵּיר שְׁבִינָתוֹ לְצִיּוֹן.

מוֹדִים אָנַחְנוּ לְךָ, שְׁאַתָּה הוּא, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, לְעוֹלָם וְעַד, צוֹרָנוּ צָור חַיִינָה, מְגַן יִשְׁעָנוּ, אַתָּה הוּא לְדוֹר וְדוֹר, גּוֹדָה לְךָ וְגִסְפֵּר תְּהַלְתָה, עַל חַיִינָה הַמְּסֻורִים בְּיַדָּךְ, וְעַל גַּשְׁמֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לְךָ, וְעַל גַּסְקִיךְ שְׁבָכֵל יוֹם עַמְּנוּ, וְעַל גַּפְלָאֹתֶיךָ וְטוּבָוֹתֶיךָ שְׁבָכֵל עַתָּה, עֲרָב וּבָקָר וְצָהָרִים, הַטּוֹב, כִּי לֹא בְּלֹא רַחֲמִיה, וְהַמְּרַחִם, כִּי לֹא תִּמְפּוֹחַדְךָ, כִּי מַעוֹלָם קָיַינָנוּ לְךָ.

מודים דרבנן

מוֹדִים אֲנָחָנוּ לְךָ שָׁאַתָּה הוּא ייְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָּל בָּשָׂר יוֹצֵר בִּרְאָשִׁית בְּרָכוֹת וְהַזָּדוֹת לְשֶׁמֶךְ הַגָּדוֹל וְמַקְדוֹשׁ עַל שְׁהַחַיִּתְנוּ וְקִימַתְנוּ כְּוֹ תְּחִינָנוּ וְתְּקִימָנוּ וְתָאִסּוֹף גָּלִיוֹתֵינוּ לְחִצְרוֹת קְדוֹשָׁה לְשֻׁמּוֹר חֲקִיקָה וְלְעָשָׂות רָצָנוֹ וְלְעַבְדָּךְ בְּלִבְבָּשָׁלִם עַל שָׁאַנָּחָנוּ מוֹדִים לְךָ בָּרוּךְ אֱלֹהֵי הַהֲזָדוֹת.

לחנכה ופורים:

ועל הניסים, ועל הפסחים, ועל הגבורות, ועל התשועות, ועל הנפלאות, ועל הנחמות, ועל המלחמות, שעשית לאבوتינו בימים ההם בזמן זה.

לשםך הגדול.

לפורים:

בימי מרדכי ואסטיר בשושן הבירה, כשבמד עליהם הם הרשע, בקש להשמיד להרג ולאבד את כל פיהודים, מנער ועד זקן, טף ונשים, ביום אחד, בשלשה עשר לח"ש שנים עשר, היה ח"ש אדר, ושלדים לבוז. ואתה ברכמיך תרביהם הפרת את עצתו, וקלקלת את מחתנתו, והשכotta לו גמולו בראשו, ותלו אותו ואת בנו על העץ.

לחנכה:

בימי מתריהו בנו יוחנו כהן גדול, משמנאי ובניו, כשבגדה מלכות ייְהוָה רשותה על עמד ישראלי להשכיהם תורתק, ולהעבירים מחקי רצונה, ואתה ברכמיך תרביהם עמדת להם בעית צרתם, רבת את ריבם, ננת את דינם, נקמת את נקמתם, מסרת גבורים בידי שלשים, ורבים בידי מעתים, וטמאים בידי טהורים, ורשעים בידי צדיקים, וצדדים בידי עוסקי תורתך. וזה עשית שם גדול וקדוש בעולםך, ולעמד ישראלי עשית תשועה גדולה ופרקנו בימים אלה. ואחר כן באו בניות לדבריך ביתה, ופפי את היכלה, וטהרו את מקדשך, והדילקו נרות בחרוזת קדשך, וקבעו שמונת ימי חנכה אלו, להזdot ולהליל

על כלם יתברך ויתרוצם ויתגנשא שמה מלכנו תמיד לעוזם ועד.

בנש"ח: וכתוב למחים טוביים כל בני בריתך.

וכל החיים יודוק סלה, ויהלוי ויברכו את שמה הגדל באמת, לעוזם כי טוב, האל ישועתנו ועזרה לנו סלה, האל הטוב. ברוך אתה יי, הטוב שמה וכל נאה להזות.

בתעניית צבור הש"ץ אומר: אלינו ואלהי אbowתינו, ברכנו בברכה המשלשת בתורה המכטיבה על ידי משה עבזה, האמורה מפי אהרן ובניו פהנים, עם קדושה, כאמור.

יברכך יי וישמך. (קהל-כון יהי רצון)
יאר יי פניו אליך ויחננה. (קהל-כון יהי רצון)
ישא יי פניו אליך ויחסם לך שלום. (קהל-כון יהי רצון)

שים שלום טובה וברכה, חיים, חן וחסד ורחמים, עלינו ועל כל ישראל עמך. ברכנו, אבינו, כלנו באחד באור פגיה, כי באור פגיה נתת לנו, יי אלהינו, תורה חיים ואהבת חסד, וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום, טוב יהיה בעיניך לברכנו ולברך את כל עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך (ברוב עז שלום).

בנש"ח: בספר מיים, ברכה ושלום, ופרנסה טובה, וגזרות טובות, ישועות ונחמות, נזכר ונכתב לפגיה, אנחנו וכל עמך בית ישראל, למחים טוביים ושלום.

ברוך אתה יי, המברך את עמו ישראל בשלום.

יהי רצון אמר פי והגיון לבי לפניה, יי צורי וגואלי.

אלחי, נוצר לשוני מרע, ושפתינו מדבר מרמה, ולמקללי נפשי תדם, ונפשי בעפר לכל תהית. פתח לבי בתורתה, ואחרי מצותיך תרדוף נפשי. ובכל התקמים והחוישבים עלי לרעה, מחרה הפר עצתם וקלקל מחשבתם. יהי רצון מלפניה, יי אלחי ואלחי אבותי, שלא تعالה קנאת אדם עלי, ולא קנאתי על אחרים, ולא אכעס היום, ולא אכעיסך, ותצלני מיצר הארץ, ותנו בלבך הבנעה ונעננה. מלכנו ואלהינו, יחד שמה בעומק, בנה עירך, יסד ביתך, ושביל היכלה, וקבע קבוץ גליות, ופדה צאנך, ושמיח עדתך. עשה למען שמה, עשה למען ימינה, עשה למען תורה, עשה למען קדשתח. למען חלazon ידידך, הוישעה ימינה ונעננה. יהי רצון אמר פי והגיון לבי לפניה, יי צורי וגואלי. עשה שלום (בעשיית יש אומרים: השלום) במרומי, הוא יעשה שלום עליינו, ועל כל ישראל, ואמרו אמן.

יהי רצון מלפניה, יי אלהינו ואלהי אבותינו, שיבנה בית המקדש במחארה בימינו, ותנו חלקו בתורתך, ושם נעבד ביראה בימי עולם ובשנים קדמוניות. וערבה לוי מנהת יהודה וירושלים, בימי עולם ובשנים קדמוניות.

בחנונית צבור ובעשרה ימי תשובה אומרים:

אבינו מלכנו, חטאנו לפניה.

אבינו מלכנו, אין לנו מלך אלא אתה.

אבינו מלכנו, עשה לנו למען שמה.

אבינו מלכנו, ברך (בעשיית: חדש) עלינו שנה טובה.

אבינו מלכנו, בטל מעלינו כל גזירות קשות.

אבינו מלכנו, בטל מחשבות שונאיינו.

אבינו מלכנו, הפר עצת אויבינו.

אבינו מלכנו, פלה כל צר ומושטין מעלינו.

אבינו מלכנו, סתום פיות משטינו ומקטרינו.

אבינו מלכנו, פלה דבר וחרב ורעב ושבוי ומשחית ועון וshed מבני בריתך.

אבינו מלכנו, מני מגפה מפלתך.

אבינו מלכנו, סלח ומחל לכל עונותינו.

אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ, מְחֵה וַיַּעֲבֹר פְּשָׁעָינוּ וַחֲטֹאתָינוּ מִנְגָּד עַיִּינִיק.
 אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ, מְחֻזָּק בְּרַחְמִיךְ תְּרֵבִים כָּל שְׂطִירִי חֹבוֹתָינוּ.
 אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ, מְחַזֵּירָנוּ בְּתִשְׁוֹבָה שְׁלָמָה לִפְנִיכְךָ.
 אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ, שְׁלֵחָ רְפּוֹאָה שְׁלָמָה לְחוֹלִי עַמָּךָ.
 אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ, קָרְעָ רְזֻעָ גָּזָר דִּינָנוּ.
 אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ, זְכָרָנוּ בְּזָכְרוֹן טֹב לִפְנִיכָךְ.

לעשרה ימי חישוב:

אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ, כְּתַבְנוּ בְּסֶפֶר חַיִם טוֹבִים
 אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ, כְּתַבְנוּ בְּסֶפֶר גָּאֵלה וַיְשֹׁועָה.
 אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ, כְּתַבְנוּ בְּסֶפֶר פְּרִנְסָה וּכְלָכָלה.
 אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ, כְּתַבְנוּ בְּסֶפֶר זָכִיות.
 אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ, כְּתַבְנוּ בְּסֶפֶר סְלִיחָה וַמְחִילָה.

לחמשית צפורה:

אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ, זְכָרָנוּ לְמִימִים טוֹבִים.
 אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ, זְכָרָנוּ לְגָאֵלה וַיְשֹׁועָה.
 אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ, זְכָרָנוּ לְפְרִנְסָה וּכְלָכָלה.
 אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ, זְכָרָנוּ לְזָכִיות.
 אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ, זְכָרָנוּ לְסְלִיחָה וַמְחִילָה.

אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ, הַצְמָח לְנוּ יְשֹׁועָה בְּקָרוֹב.
 אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ, קָרְם קָרְנוּ יְשָׁרָאֵל עַמָּךָ.
 אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ, קָרְם קָרְנוּ מִשְׁיחָךְ.
 אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ, מְלָא יְדֵינוּ מִבְרָכוֹתָיךְ.
 אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ, מְלָא אָסְמֵינוּ שְׁבָעָ.
 אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ, שָׁמַע קֹולֵנוּ, חֹסֵן וַרְחָם עַלְינוּ.
 אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ, קָבֵל בְּרַחְמִים וּבְרָצָן אֶת תְּפִלְתָּנוּ.
 אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ, פָּתָח שַׁעֲרֵי שָׁמִים לְתְפִלָּתָנוּ.
 אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ, זָכָר כִּי עַפְרָ אָנָחָנוּ.
 אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ, נָא אֶל תְּשִׁיבֵנוּ רַיִקָּם מֶלֶפְנֵיכָךְ.
 אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ, תְּהִא הַשָּׁעָה הַזֹּאת שָׁעַת רַחְמִים וַעַת רְצָוֹן מֶלֶפְנֵיכָךְ.
 אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ, חִמּוֹל עַלְינוּ וְעַל עַזְלֵלֵינוּ וְטַפֵּנוּ.
 אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ, עֲשָׂה לְמַעַן הַרְוִיגִים עַל שֵׁם קְדָשָׁךָ.
 אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ, עֲשָׂה לְמַעַן טְבוֹחוֹת עַל יְחִוּדָךָ.
 אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ, עֲשָׂה לְמַעַן בָּאֵי בָּאֵשׁ וּבְמַיִם עַל קְדוּשָׁ שְׁמָךְ.
 אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ, נִקְם לְעִינֵינוּ נִקְמָת זֶם עֲבָדִיךְ הַשְּׁפּוֹךְ.
 אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ, עֲשָׂה לְמַעַן אֶם לֹא לְמַעַןנוּ.
 אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ, עֲשָׂה לְמַעַן וְהַוְשִׁיעָנוּ.
 אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ, עֲשָׂה לְמַעַן רַחְמִיךְ תְּרֵבִים.
 אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ, עֲשָׂה לְמַעַן שְׁמָךְ הַגּוֹדָל, הַגּוֹבָר וְהַנּוֹרָא שְׁנִקְרָא עַלְינוּ.

אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ, חָנָנוּ וְעֲנָנוּ, כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים, עֲשָׂה עַפְנוּ צְדָקָה וְחִסְדָּה וְהֹשִׁיעָנוּ.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, תָּבָא לְפָנֵיךְ תִּפְלַתְנָגָה, וְאֶל תִּתְعַלֶּם מִתְהַגְתָּנָגָה, שֶׁאֵין אָנוּ
עַזְיָ פָּנִים וְקַשְׁיָ עַרְףָ, לֹזֶר לְפָנֵיךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, צְדִיקִים אֲנָחָנוּ וְלֹא
חֲטֹאָנוּ, אֲבָל אֲנָחָנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ חֲטֹאָנוּ.

אֲשֶׁרֶם נָאָה בְּגַדְנוּ, גַּזְלָנוּ, דִּבְרָנוּ דָּפִי. הָעִינָה וְהַרְשָׁעָנָה זִדָּנוּ, חַמְסָנוּ, טִפְלָנוּ שָׁקָר.
יְעַצָּנוּ רֵעָ, בְּזַבְנָנוּ, לְצָנָנוּ, מְרַדָּנוּ, נְאַצָּנוּ, סְרִרְנוּ, עַזְנָנוּ, פְּשַׁעַנָּנוּ, צְרִרְנוּ, קַשְׁינָנוּ
עַרְףָ. רְשָׁעָנָה שְׁחַתָּנוּ, תְּעַבְנָנוּ, תְּעִינָנוּ, תְּעַתְּעָנָנוּ.

סְרָנוּ מִמְּצֹתָיךְ וּמִמְּשִׁפְטָיךְ הַטוֹּבִים, וְלֹא שָׁוָה לְנוּ. וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל תָּבָא
עַלְינָה, כִּי אַמְתָּה עֲשִׂית וְאֲנָחָנוּ הַרְשָׁעָנָה.

אֶל אָרֶךְ אֲפִים אַתָּה, וּבְעַל הַרְחָמִים נִקְרָאתָ, וְדָרָךְ תְּשֻׁבָּה הַזָּרִית. גָּדְלָתָ
רְחַמִּיד וְחַסְדִּיךְ, תִּזְפֵּר הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם לְזַרְעָ יִדְידָךְ. תִּפְנֵן אֶלְינוּ בְּרַחְמִים, כִּי אַתָּה
הַוָּא בַּעַל הַרְחָמִים. בְּתַחַנוֹן וּבְתִפְלָה פָּנֵיךְ נִקְדָּם, בְּהַזְדָּעָת לְעַנוּ מִקְדָּם. מְחֻרְזָן
אָפָךְ שׁוּבָה, בָּמוֹ בְּתוֹרַתְךָ בְּתַבָּבָה. וּבָצֵל בְּגַפְיךְ נִחְסָה וּגְתָלָונָה, בַּיּוֹם וַיְרַד יְיָ בְּעַנְנוּ.
תְּעַבּוֹר עַל פְּשָׁע וְתִמְחָה אַשְׁם, בַּיּוֹם וַיְתִיאַב עַמּוֹ שֵׁם. תָּאִזֵּן שְׁזַעַתָּנוּ וְתִקְשִׁיבָ
מָנוּ מִאָמָר, בַּיּוֹם וַיִּקְרָא בְּשָׁם יְיָ, וְשָׁם נִאָמָר:

וַיַּעֲבֵר יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא:

יְיָ, יְיָ, אֶל, רְחוּם, וְחַנּוֹן, אָרֶךְ אֲפִים, וּרְבָּחֶסֶד, וְאַמְתָּה, נִצְרָחֶסֶד לְאַלְפִים, נִשְׁאָ
עֹז, וְפִשְׁעָ, וְחַטָּאת, וְנִקְתָּה. וְסַלְחָתָ לְעַזְנָנוּ וְלְחַטָּאתָנוּ וְנִחְלָתָנוּ. סַלָּחָתָ לְנוּ אָבִינוּ כִּי
חֲטֹאָנוּ, מִתְּחַלָּתָ לְנוּ מֶלֶכְנוּ כִּי פְּשָׁעָנָה. כִּי אַתָּה אֲדָנִי טֹב וְסַלָּתָ, וּרְבָּחֶסֶד לְכָל
קָרְאָיךְ.

וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל גֶּד, צָר לִי מַאֲד, נִפְלָה פָּא בִּיד יְיָ, כִּי רַבִּים רְחָמִיוֹ, וּבִיד אָדָם אֶל
אֶפְלָתָה.

רְחוּם וְחִנּוֹן, חִטָּא תַּמִּיתִי לְפָנֶיךָ, יְיָ מֶלֶא רְחִמּוֹם, רְחִם עַלְיִךְ וְקִבֵּל תְּחִנּוֹנוֹ. יְיָ אֶל בְּאֶפְךָ
תוֹכִיחֲנִי, וְאֶל בְּחִמְתָּךְ תִּסְפְּרָנִי. חִנּוֹנוֹ יְיָ כִּי אָמֵלָל אָנִי, רְפָאָנִי יְיָ, כִּי גְּבָהָלוֹ עַצְמִי.
וְגַפְשִׁי גְּבָהָלוֹ מְאָד, וְאַתָּה יְיָ עַד מְתָן. שׁוֹבֵה יְיָ חַלְצָה נְפָשִׁי, הוֹשִׁיעָנִי לְמַעַן
חַסְדָּךְ. כִּי אֵין בְּמִזְרָחָ זְכָרָה, בְּשָׁאָלָל מֵי יוֹדָה לְךָ. יַגְעָתִי בְּאֶנְחָתִי, אֲשָׁחָה בְּכָל
לִילָּה מְטָתִי, בְּדָמָעָתִי עַרְשִׁי אַמְסָתִי. עַשְׂשָׁה מְקֻעָסִ עַנִּי, עַתְקָה בְּכָל צָרוּרִי.
סָרוּרָ מְמַנִּי כָּל פְּעָלָי אָזָן, כִּי שָׁמַעַ יְיָ קֹול בְּכִי. שָׁמַעַ יְיָ תְּחִפָּתִי, יְיָ תְּפִלָּתִי יְקַחַתִּ
יְבָשָׁו וְגַבְהָלוֹ מְאָד כָּל אַיִבִּי, יְשַׁבּוּ יְבָשָׁו רְגֻעָ.

שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל, שָׁמֹר שְׁאָרִית יִשְׂרָאֵל, וְאֶל יַאֲבָד יִשְׂרָאֵל, הָאוּמְרִים שָׁמַעַ
יִשְׂרָאֵל.

שׁוֹמֵר גּוֹי אֶחָד, שָׁמֹר שְׁאָרִית עִם אֶחָד, וְאֶל יַאֲבָד גּוֹי אֶחָד, הַמִּיחָדִים שָׁמַד יְיָ
אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד.

שׁוֹמֵר גּוֹי קָדוֹשׁ, שָׁמֹר שְׁאָרִית עִם קָדוֹשׁ, וְאֶל יַאֲבָד גּוֹי קָדוֹשׁ, הַמִּשְׁלָשִׁים
בְּשִׁלְשָׁ קָדְשָׁתִ לְקָדוֹשׁ.

מִתְרָצָה בְּרְחִמִּים וּמִתְפִיסִים בְּתְחִנּוֹנִים, הַתְּרָצָה וּהַתְּפִיסִים לְדוֹר עֲנִי, כִּי אֵין עֹזֶר.
אָבִינוּ מֶלֶכֶנוּ, חִנּוֹנוּ וְעֲנֵנוּ, כִּי אֵין בָּנוּ מְעַשִּׁים, עִשָּׂה עָמָנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד וְהֹשִׁיעָנוּ.

וְאֶנְחָנוּ לֹא גָּדוּ מָה גְּעַשָּׂה, כִּי עַלְיךָ עִינִינָג. זָכֵר רְחִמִּיךָ יְיָ וְחַסְדִּיךָ, כִּי מְעוֹלָם
הַמֶּתֶה. יְהִי חַסְדָּךְ יְיָ עַלְינָנוּ, כִּאֲשֶׁר יְחַלֵּנוּ לְךָ. אֶל תִּזְפְּרָ לְנוּ עֲונֹתָ רָאשָׁנוּם, מַהְרָ
יְקִדְמָנוּ רְחִמִּיךָ, כִּי דְלֹונָנוּ מְאָד. עַזְרָנוּ בְּשָׁם יְיָ, עִשָּׂה שָׁמִים וְאָרֶץ. חִנּוֹנוּ יְיָ חִנּוֹנוּ
כִּי רָב שְׁבָעָנוּ בָּזֶה. בְּרָגֹז רְחִם תְּזִפּוֹר. בְּרָגֹז עֲקָדָה תְּזִפּוֹר. בְּרָגֹז תְּמִימֹת תְּזִפּוֹר.
יְיָ הֹשִׁיעָה, הַמְּלָךְ יְעַנְגָנוּ בַּיּוֹם קָרָאנָג. כִּי הַזָּא יְדֹעַ יְצָרָנוּ, זָכָר כִּי עַפְרָ אֶנְחָנוּ.
עַזְרָנוּ אֱלֹהִי יְשַׁעָנוּ עַל דָּבָר בְּבֹודֶשֶׁמֶה, וְהַצִּילָנוּ וּבְפִרְעָ על חִטָּא תַּנִּינוּ לְמַעַן שָׁמֶה.

ש"ז

וַתִּגְדַּל וַתִּקְדַּשׁ שָׁמַה רַבָּא.

בְּעַלְמָא דִי בְּרָא כְּרֻוּתָה, וַיְמַלֵּךְ מֶלֶכֶתָה, וַיַּצְמַח פְּרִקְנָה וַיִּקְרַב מֶשִׁיחָה.
בְּחִיכָּזָן וּבְיוֹמִיכָּזָן וּבְחִי דָּבָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְזָמָן קָרִיב וְאָמָרָ אָמָן:

יהא שמה רבא מברך לעם ולעומיו עלמי. יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומים
וירגשא ויתהדר ויתעללה ויתהחל שמה קדשא בריך הוא, לעלה מן כל
(בעשיה לערלה ולערלה מכל) ברכתא ושירותא תשבחתא וגחתתא דאמירן
בעולם, ואמרו Amen.

התתקבל אלותהון ובעוותהון דכל בית ישראל קדם אבוזון די בשמייה, ואמרו Amen:

יהא שלמא רבא מן שמייה וחיים טובים עליינו ועל כל ישראל, ואמרו Amen:
עשה שלום (בעשיה תיש אמורים: השלום) במרומים, הוא יעשה שלום עליינו ועל
כל ישראל, ואמרו Amen:

עליינו לשבח לאדון הכל, לחת גדרה ליוצר בראשית, שלא עשנו בגויי
הארצות, ולא שמננו במשפחות הארץ, שלא שם חלכנו בתם, וגרנו בכל
המונם, (שהם משתחווים להבל וריק, ומתרפלים אל אל לא יושיע), ואנחנו
כורעים ומשתחווים ומודים, לפני מלך מלכי המלכים, הקדוש ברוך הוא, שהוא
גוטה שמים יסיד הארץ, ומושב יקרו בשמים ממעל, ישכינה עוז בגביה מרומים,
הוא אלהינו אין עוד. אמת מלכנו אפס זולתו, בפתוב בתורתו: ידעת הימים
והשבת אל לבבה, כי יי' הוא האלים בשמים ממעל, ועל הארץ מטהה, אין
עוד.

ועל בן נקונה לך יי' אלהינו, לראות מהרה בתפארת עזה, להעיר גלוים מז
הארץ, והאלילים ברות יברתו, לתקן עולם במלכות שדי, וכל בני בשר יקראו
בשםך, להפנות אליך כל רשי הארץ. יקרו יידעו כל יושבי תבל, כי לך תברע
כל ברה, תשבע כל לשון. לפניו יי' אלהינו יברעו יפלג, ולבבוד שמד יקר יתנו,
ויקבלו כלם את עול מלכותה, ותמלך עלייהם מהרה לעולם ועד. כי המלכות
שלך היא, ולעולם עד תמלך בלבבוד, בפתוב בתורתך, יי' מלך לעולם ועד.
ונאמר, והיה יי' מלך על כל הארץ, ביום ההוא יהיה יי' אחד, ושמו אחד.

אל תירא מפחד פתאם, ומשתאת רשעים כי תבא. עז עזה ותפר, דברך דבר
ולא יקום, כי עטנו אל. ועד זקנה אני הוא, ועד שיבת אני אסבל, אני עשית
 ואני אשא, ואני אסבל ואמלט.

(אך צדיקים יודו לרשמה, ישבו ישרים את פניך.)

קדיש יתום

יתגדל ויתקדש שמה רבא.

בעלמא די ברא ברעוזתה, ימליך מלכותה, יצמה פרקגה וקרב משיחת. בחיכון ובזימיכון ובחוי דבל בית ישראל, בעגלא ובזמן קרייב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלייה. יתרך וישתבח ויתפאר ויתרומים יותנשא יתהדר יתעללה יתחלל שמה דקדשא ברייך הוא, לעלה מן כל בעשייה לעלה ולעלה מכל) ברכתא ושירותא תשבחתא ונחתתא, דאמירן בעלמא, ואמרו אמן.

יהא שלמא רבא מן שמייה, וחימ טובים עליינו ועל כל ישראל, ואמרו אמן. עשה שלום (בעשיית יש אומרים: השלום במרומיין, הוא יעשה שלום עליינו, ועל כל ישראל, ואמרו אמן:

אומרים בכל יום לאחר תפילה שחרית ומנוחה מראש חדש אלול עד שמיני עצרת

לדוד, כי אורי וישעי מפי אירא, כי מעוז מי מפי אפחיד. בקרוב עלי מרים לאכל אתבשרי, צרי ואיברי לי, מהפה כשלו ונפלנו. אם תחנה עלי מתחנה לא יירא לבוי, אם תקים עלי מלחמה בזאת אני בוטח. אמרת שאליך מאית כי, אותה אבקש, שבתי בבית כי כל ימי חי, לחזות בנים כי ולבקר בהיכלו. כי צפנני בסכה ביום רעה, יסתתרני בסתר אהלו, בצורך ירום מני. ועתה ירום ראשיו על איבי סביבותי, ואזבחה באהלו זבחי תרואה, אשירה ואזרעה לי. שמע כי קולי אקריא, וחגני וענני. לך אמר לבוי, בקשׁו פנִי, את פניך כי אבקש. אל תסתתר פניך ממני, אל תת באך עבדך, עזרתי כי, אל תפיטני ואל תעזבני אלה ישביע. כי אבי ואמי עזבוני, וכי יאסתפנוי. הורני כי דרכך, ינחני בארכ מישור, למן שරוי. אל תתנני בנפש צרי, כי קמו בי עדי שקר וייפח חמס. לילא האמנתי, לראות טוב כי, בארכ מיים. קווה אל כי, חזק ונאמץ לך, וקווה אל כי.

בבית אבל אומרים למנצח

למנצם לבני קרת מזמור. שמעו זאת כל העמים, האזינו כל ישבי חלד. גם בני אדם, גם בני איש, ימדו עשיר ואביו. פִי יְדַבֵּר חֲכָמוֹת, וְהַגּוֹת לְבִי תְבוּנוֹת. אַטָּה לִמְשָׁל אָזִינִי, אָפְּפָתֵח בְּכָנֹור חִידָתִי. לְמַה אִירָא בִּימֵי רָע, עַזּוֹ עֲקָבִי יִסְבֶּנִי. הבטחים על חילם, וברב עשרם יתהלך. אח לא פְּדָה יִפְּדָה איש, לא יתנו לאלהים כְּפָרוֹן. ויקר פְּדִיון נְפָשָׁם, וחדל לעוזם. ויחי עוד לנצח, לא יראה השחת. כי יראה מקמים ימורות, ימדו כְּסִיל וּבָעֵר יַאֲבֹדוּ, ועוזבו לאחרים חילם. קרבם בְּתִימּוֹ לעוזם, משכנתם לדור נדור, קראו בשמותם עלי אדמות. ואדם ביקר בל יליון, נמשל בבהמות נדmo. זה זרוף, פסל למו, ואחריהם בפייהם ירצו סלה. פצאן לשאול שתינו, מות ירעם, וירדו בהם ישירים לבקר, וצורים לבלות שאל מזבל לו. אך אלהים יפְּדָה נְפָשִׁי מִיד שָׁאֹל, כי יקחני סלה. אל תירא כי יענש איש, כי ירבה בבוד ביתו. כי לא במותו יקח הכל, לא ירד אחורי בבודו. כי נפשו בחריו יברך, ויוזך כי תיטיב לך. תבוא עד דור אבותיך, עד נצח לא יראו אור. אדם ביקר ולא יבין, נristol בבהמות נדmo.

קדיש יתום